

ת"פ 58629/01/23 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו רמילה

בית משפט השלום באילת
ת"פ 23-01-58629 מדינת ישראל נ' אבו
רמילה(עציר)

לפני: בעניין:	כבוד השופט גיל אדלמן המאשימה
נגד:	מדינת ישראל עו"ד עווה"ד ליטל סגל מלכה
הנאשמים:	אחמד אבו רמילה עו"ד עווה"ד אור תמייר ובן עמר

זכור דין

המסגרת העובדתית

- הנאשם, אחמד אבו רמילה (להלן: הנאשם) הורשע לאחר שמייעת ראיות בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, נהייה בזמן פסילה- פסילת בית משפט - לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961 (להלן: הפקודה), נהייה כשרישון הנהיגה פקע מעל שנתיים לפי סעיף 10 (א) לפקודה, ונהייה בריבב ללא ביטוח לפי סעיף 2 א לפקודת ביטוח רכב מנوعי (נ"ח) תש"ל - 1970.
- עובדות כתוב האישום, בהן הורשע הנאשם, מפורטות בהרחבה בהכרעת הדיון מיום 23.10.2023. בחלוקת אגוז אספר כי ביום 20.1.2023 נdag הנאשם בריבב בהיותו פסול לנהייה, לאחר שבית משפט השית עליו פסילת רישון למשך 30 חודשים. שוטרים אשר הבחינו בנאשם מבצע עבירה תנואה קראו לו לחודל מנהיגתו ולעצור, אולם הוא לא שעה לבקשתם, המשיך בנסיעתו, ורק בהמשך עצר את הרכב, ונמלט. בהמשך אותר הנאשם על ידי אחד מהשוטרים שدلכו אותו, והוא נעצר. עוד אבהיר, כי לאחר מעצרו של הנאשם התברר כי מעבר לפסילת הרישון, רישון הנהיגה שלו פקע מעל שנתיים (משנת 2015), וממילא הוא נdag ללא פוליסט ביטוח תקופה.
- ביום 9.11.2023 נשמעו הטיעונים לעונש.

התיעונים לעונש

עמוד 1

4. התייעזה בטיוניה לעונש ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 15 ועד 24 חודשים מאסר לrixio בפועל, וביקשה למקם את הנאשם ברף הגבוה של המתחם. כן עתרה המאשימה להפעלת מאסר מותנה התלי וועמד כנגד הנאשם (לטענתה) באופן מctruber למאסר שיטול עלי, וכן להשית עליו ענישה מרתיעה צופה פni עתיד, קנס משמעותי וכן התחריבות להימנע מעבירה. אשר לרכיב הפסילה שיש להטיל על הנאשם; לאור עברו התעבורתי עתרה המאשימה לעשות שימוש בהוראות סעיף 40א(1) לפקודה ולהשית עליו פסילה מלאה חזק או מקבל רישון לתקופה שלא תפחות מעשר שנים.

המאשימה עמדה על הערכיהם המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מעשי של הנאשם והסיכון לציבור ומשתמשי הדרך בעצם נהיגתו של הנאשם בהיותו פסול מעשות כן בהוראת בית המשפט. עוד נטען כי הנאשם פגע בסדר הציבורי בברך שלא שעה להוראות השוטרים לעזר את הרכב, ואף ניסה להימלט מהם. לשיטת המאשימה, הפגיעה בערכיהם המוגנים היא ברף גבוהה ומשקפת זלזול של ממש בחוללות בית המשפט שכן "ухות המצח שיש לנאים בתיק זה עברור את העבירות הללו כשמי לא רק מרחפים מאסרים מותנים אלא מרחף עונש של מאסר של ממש, מדובר למי שביצע את העבירות אחרי שבתיק קודם ביקש לעכב את ביצוע עונש המאסר...".

המאשימה הפנתה לגזר דין הקודם של הנאשם, בגין שהוא מרצה כת מאסר ולנטיבותיו הדומות לעבירות בהן הורשע בתיק דנא. כן הדגישה את עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם, אשר הורשע למעשה בפעם הרביעית בעבירה של נהיגה בפסילה. משכך כאמור עתרה למקם את הנאשם ברף הגבוה של מתחם הענישה, ולהורות על ריצוי המאסר במצטרב לעונש המאסר אותו הוא מרצה.

התביעה הפנתה את בית המשפט לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית.

5. ההגנה בטיוניה לעונש הדגישה כי פסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה כמו גם פסיקה שהוגשה מטעם ההגנה מלבדים כי העונש הראו בנסיבות דנא הוא מספר חדש מאסר לrixio בפועל. במקרה זה סבירה ההגנה כי "נקודות המוצא היא אותן 7 חודשים שנתנו כב' השופט ברגע בפסילה השלישית (הכוונה לתקן הקודם של הנאשם - ג.א.), אנו סבורים שבתיק זה צריך להוסיף מעט...".

לשיטת ההגנה, המאסר מותנה התלי וועמד נגד הנאשם בגין בר הפעלה במקרה זה, לאחר שבמועד מתן גזר הדין הורה בית המשפט על עיכוב ביצוע עונש המאסר ולא הייתה מחלוקת כי העבירות מושא תיק זה נ עברו עת היה הנאשם בתוך תקופה עיכוב הביצוע. לעניין זה הפנתה ההגנה להלכה שנקבעה במסגרת ע"פ 7510/00 **במנוקלר נגד מ"י** (להלן: עניין במנוקלר).

ההגנה הדגישה כי הנאשם נוהג משנת 2015, ומכאן שלא ניתן לומר כי לחובתו עבר תעבורתי מכבד, בשים לב לעובדה כי לא הורשע בעבר בעבירות מסכנות חי אדם, דוגמת נהיגה בשכרות.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם נעצר במסגרת תיק זה ביום 20.1.2023 וכי מיום 29.1.2023 החל בריצוי תקופה

מاسر במסגרת תיקו הקודם. בשימ לב לעובדה זו מדובר במיל שנות בסרטוטים של שפט עצור, וככזה נמנעו ממנו התנאים של אסיר מן המניין. אך למשל לא זכה לביקורים רפואיים ועל כן לא פגש בילדיו, ובעקב חסר את בתה התינוקת משך כל התקופה. בנוסף, לא זכה להשתלב בתכנית טיפולית, ולא יצא לחופשות, ודבר זה אף עלול להשפיע על השיקולים לשחרורו המוקדם.

הסניגור הוסיף כי הנאשם נשוי ואב ל- 2 בנות, הקטנה כבת שנתיים.

אשר לעונש פסילת הרישון שיש להשית על הנאשם, לטענת ההגנה אין זה מידתי להשית עונש של פסילה בת 10 שנים, ומכל מקום סוגיה זוណונה על ידי המותב הקודם שדן בעניינו של הנאשם, אשר החליט שלא להפעיל את הוראות סעיף 40א(א)(1) לפקוודה. משכך לשיטת ההגנה "זאת אומרת שדבר זהה כברណון ולכן אי אפשר לבוא ולהגיד עוד פעם 40א, זו הפרשנות שלי".

ההגנה הפנתה את בית המשפט לפסיקה על מנת לתמוך בעטירתה העונשית.

6. הנאשם בדברו האחרון לעונש, אמר לבית המשפט:

"אדוני השופט אני מבקש להתחשב בי אני אבא ל 2 בנות קטנות בבית. אני רוצה לשלם את החוב שלי לחברת ולחזור לילדות שלי, אני רוצה לבנות את התא המשפחתית שלי, לחזור בדרך השיר. אני מתחרט על הדברים שעשית".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם הם השמירה על ביטחונם ושלומם של משתמשי הדרך, וכן החובה לכבד את שלטון החוק בכללותו ווחילתו שיפוטיות בפרט; ההגנה על הסדר הציבורי ועל יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע עבודתם נאמנה. הפרה ופגיעה בערכים אלה עלולה להביא לנזק ואובדן חי אדם.

8. על החומרה הגלומה בביצוע עבירות תעבורה ובראש ובראשונה עבירה הנגעה בזמן פסילה, יפה קביעה בית המשפט העליון ברע"פ 12/2012 **abrahem israeli נ' מדינת ישראל (15.2.2012)**:

"**עבירות הנגעה בפסילה ללא ביטוח ולא רישיון, יש בהן לא רק דמי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוגג עצמו) והוא עיקר וכן קשיים בימוש פיזיים**

בעקבות תאונות דרכים אם אלו יקרו חיללה בעת הנהיגה צו...".

וכן ראו את רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' מוראד אבו-לבן (8.5.2007):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה צזה מסכן הנהוג, שכבר הוכח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נור לרגליו, את שלום הציבור- נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול במצוות של בית המשפט; והוא מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכਬיש כל עוד הדבר תלוי ברכינו הטוב".

9. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא ברף בינוי. הנאשם נהג בזמן שידע כי הוא פסול נהיגה, ללא רישון נהיגה תקין, ומילא ללא ביטוח, תוך שהוא מנסה לחמוק מהשוטרים. כל זאת עשה הנאשם בטבורה של עיר, בשעות הבוקר כשהוא אינו מקפיד על חוקי התנועה, ואני שווה להוראות שוטרים הכווצים לו לעצור. חומרה נוספת ניתן לעובדה כי רק כחודש לפני כן נגזר דין של הנאשם בשל עבירות דומות, בין היתר נהיגה בפסילה, והוא שב לסورو, תוך זלזול מוחלט בהוראות החוק ובית המשפט, בעוד עונש מאסר תלוי ועומד נגדו.

10. אשר למידיניות הענישה הנהוגה, הצדדים כאמור הגיעו למסקנה לתמייה בעתריהם העונשית. מצאתו להתייחס לפסקי הדין הבאים.

§ רע"פ 2516/23 פלוני נ' מדינת ישראל (11.4.2023): נדחתה בקשה רשות ערעור של המבקש אשר הושע בעבירות של נהוגה ברכב בזמן פסילה; שימוש ברכב שנאסר בשימוש; נהוגה כשרישין הנהוגה פקע; נהוגה ללא ביטוח; בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה בעבירה של נהוגה בזמן פסילה בפעם הרביעית נع בין 7 עד 20 חודשים מאסר בפועל ופסילת רישון לתקופה שנעה בין 6 עד 5 שנים. על המבקש נגזרו 9 חודשים מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי כך ששם הכל ירצה 14 חודשים מאסר בפועל, פסילה מלאה או לקבל רישון נהוגה בפועל לתקופה של 36 חודשים ועודPsi פסילה ומאסר מותניים. הצדדים ערערו לבית המשפט המחויז, ערعرو של המבקש נדחה וערעור המדינה התקבל. נקבע כי המבקש ירצה 20 חודשים מאסר בפועל וכן הפעיל בבית המשפט המחויז את סעיף 40א (א) לפקודתodon את המבקש לפסילה בפועל של 10 שנים. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על המבקש אינו סוטה ממידיניות הענישה הנהוגת וכי נסיבות ביצוע העבירה במקרה דין חמורות ביותר ומצדיקות ענישה בידי קשה על מנת להעביר מסר מרთיע.

§ רע"פ 54/20 נקש נ' מדינת ישראל (6.1.2020): נדחתה בקשה רשות ערעור של המבקש אשר הושע בעבירות של נהוגה בזמן פסילה ונהוגה ברכב ללא ביטוח; בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי עד עשרים חודשים מאסר בפועל ופסילת רישון נהוגה לתקופה שנעה בין שנתיים עד 10 שנים, וגורר על המבקש 18 חודשים מאסר בפועל ופסילת רישון נהוגה

לא נמצא שהעונש שהוצע על המבוקש סוטה ממדיניות הענישה המקובלות.

עפ"ת (ח') 52229-12-21 **חסין נ' מדינת ישראל** (17.1.2022): המערער הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא פוליסט ביטוח ברת תוקף ונוהגה ללא רישיון נהיגה; **בבית משפט השלום נקבע מתחם עניישה הנע בין 6 עד 20 חודשים מאסר בפועל ופסילת רישוי נהיגה לתקופה שבין 3 עד 8 שנים.** על המערער, אשר נהג בפסילה זו הפעם השלישייה, נגזרו 10 חודשים מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה של 6 חודשים במצברvr שיריצה תקופה כוללת של 16 חודשים מאסר בפועל, פסילה מהחזקיק או לקבל רישוי נהיגה לפחות 5 שנים וכן עונשים נוספים נוספים. בית המשפט המחויז קיבל את טיעוני המערער וקבע כי בית המשפט קמא מסר לצדדים הצעה קונקרטיבית לפיה המערער ירצה 8 חודשים מאסר (כולל הפעלת המאסר המותנה) והפסילה תהיה לפחות 20 חודשים, והמשיבה **הביעה הסכמתה להצעה זו.** עוד קבע בית המשפט המחויז כי העונש שהוצע סביר ו邏輯י enough ו邏輯י enough והוא בין כלל השיקולים, הערעור התקבל, עונש המאסר בפועל הוועמד על 8 חודשים מאסר, המאסר המותנה הופעל בחופףvr שהמערער ירצה תקופה כוללת של 8 חודשים מאסר, ועונש הפסילה יוועמד על 20 חודשים ולא 5 שנים כפי שקבע בית המשפט קמא. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנמ.

עפ"ת (מרכז) 38354-03-15 **שלבאה נ' מדינת ישראל** (23.3.2016): המערער הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה; נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף; נהיגה ללא ביטוח; **בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה הנע בין 7 עד 20 חודשים מאסר בפועל.** על המערער, שנהג בפעם הרביעית בזמן פסילה נגזרו 8 חודשים מאסר בפועל, 10 חודשים מאסר על תנאי ופסילה בפועל למשך 11.5 חודשים. בית המשפט המ徇וד, לא מצא להתערב בקשר הדיון של בית המשפט קמא וקבע כי תוצאתה של נהיגה בפסילה בשנית, היא מאסר בפועל.

פל"א (בת-ים) 3432-07-23 מדינת ישראל נ' מימון אסולין (10.9.2023): הנאם הורשע בשתי עבירות של נהייה בזמן פסילה. נקבע מתחם עבירה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכל וירוצו בדרכן של עובדות שירות ועד 20 חודשי מאסר, ופסילה הנעה בין מספר חודשים עד 10 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס. על הנאם, שזהה הרשות השלשית בעבירה של נהייה בזמן פסילה, נגזרו 8 חודשים מאסר בפועל (מאסר מותנה בן 6 חודשים הופעל בחופף), מאסר מותנה לתקופה של 9 חודשים למשך 3 שנים, פסילה מלקלל או להחזיק רישיון למשך 20 חודשים, הפעלת פסילת רישיון לתקופה של 6 חודשים ופסילה מותנית לתקופה 6 חודשים למשך 3 שנים.

פל"א (עכו) 20-12-8812 **מדינת ישראל נ' נמיראת** (31.5.2022): הנואם הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה (3 עבירות) ונוהגה ברכב ללא ביטוח; **נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה, גנטיבות מצלמות**. עבר מעבורתי שאינו מכירד או פיכויו שיקום ברורים ועד שנות מאסר במחיה

של עבירה חוזרת וuber תעבורתי מכבד, מתחם הענישה באשר לרכיב הפסילה נع מ- 12 עד 5 שנות פסילה לצד רכיבי ענישה נוספים. על נאשם, אשר לו ותק נהיגה קצר יחסית, ללא רישום פלילי, אשר הביע רצון כן בשיקום נגזרו 250 שעות לתומלת הציבור, מאסר מוותנה, פסילה מלאה חזק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים ופסילה על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 1,500 ₪ ועוד התחייבות להימנע מביצוע עבירה בסך של 2,500 ₪.

11. בנוסף מצאתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

§ רע"פ 2910/2020 מוחמד נ' מדינת ישראל (7.5.2020) : נדחתה בקשה רשות ערעור של המבוקש אשר הורשע בעבירות של נהיגה ברכב בזמן פסילה (שתי עבירות) נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף; ושימוש ברכב ללא תעודה ביטוח (שתי עבירות); בית משפט השולם נקבע מתחם ענישה הנע בין הארכת תקופת המאסר מוותנה ועד מאסר בפועל לתקופה של שנה, לצד פסילת רישיון לתקופה של בין שנה ל-4 שנים. על המבוקש נגזרו 6 חודשים מאסר בפועל שירצוו בדרך של עבודות שירות בחופף להפעלת עונש מאסר מוותנה של 4 חודשים; 6 חודשים מאסר על תנאי; פסילת רישיון לתקופה של 14 חודשים במצטבר והפעלת פסילה מוותנית ובסך הכל 17 חודשים; פסילה על תנאי וקנס בסך 3,000 ₪.

בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וגדר על המבוקש 10 חודשים מאסר בפועל, והפעיל את עונש המאסר מוותנה שהוא תלוי נגדו, אך שנגזרו על המבוקש בסך הכל 12 חודשים מאסר בפועל. כמו כן, החמיר בית המשפט המחויז בעונש פסילת הרישיון אך שיעמוד על תקופה של 24 חודשים במצטבר לכל פסילה אחרת, וכך כי יתר רכיבי הענישה יעדמו על כנמם.

בית המשפט העליון דחה את בקשה הערעור וקבע כי: "נהיגה בזמן פסילת רישיון עשויה, בנסיבות מסוימות להצדיק עונש מאסר בפועל בגין סורג ובריח. דברים אלו נוכנים ביותר שאת בעניינו של המבוקש, אשר הפרפעם פעמיים צו שיפוטי ונוהג ברכב חרף פסילת רישיונו ובعود תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר מוותנה בגין עבירות תעבורתית".

§ רע"פ 19/1883 ביטון נ' מדינת ישראל (28.3.2019) : המבוקש הורשע בהתאם להודאותו, בעבירות של נהיגה ללא רישיון; בזמן פסילה; ללא ביטוח ולא רישיון רכב. בבית משפט השולם נקבע מתחם ענישה הנע בין 7 ועד 20 חודשים בפועל, אך השית על הנאשם עונש החורג לקולא מהמתחם שנקבע, בהתאם לנטיותיו האישיות.

בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה נגד קולת העונש, והעמיד את עונש המאסר על 20 חודשים (הכוללים הפעלת מאסר מוותנה שעמד לחובת המשיב) וכן השית עונש פסילה בגין 42 חודשים הכוללים הפעלת הפסילה מוותנית. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנמם. בקשה רשות מأت ההגנה לערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז נדחתה.

§ רע"פ 1483/19 **ליפשיץ נ' מדינת ישראל** (6.3.2019): נדחתה בקשה רשות ערעור של המבוקש אשר הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון בתוקף, ללא רישיון רכב ולא פוליסת ביטוח בתוקף; בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה הנע בין 7 ל-20 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופסילת רישיון הנהיגה למשך שנים ארוכות. על המבוקש נגזרו 12 חודשים מאסר בפועל (כאשר תקופת מאסר זו כוללת הפעלת עונש מאסר מותנה) ועונשים נוספים.

בית המשפט המ徇ז דחה את ערورو של המבוקש נגד גזר דין, וקבע כי: "לפנינו עברין תנוועה רצידוויסט אשר מזלזל בצווי בית המשפט ובחוקי התנוועה ולפיכך פסק דין של בית משפט קמא מושתת על אדנים איתנים, שכן הוא מבוסס על פסיקת בית המשפט העליון ועל ההלכה הנהוגת". בית המשפט העליון קבע כי העובדה שהմבוקש נהג בפעם השלישייה בזמן פסילה מצדקה עונש מאסר בפועל כפי שנגזר עליו ודחה את בקשתו.

§ רע"פ 5244/17 **טורגמן נ' מדינת ישראל** (12.9.2017): נדחתה בקשה רשות ערעור של המבוקש אשר הורשע בהתאם להודאות בעבירות של נהיגה ללא רישיון; בזמן פסילה; ללא ביטוח ולא רישיון רכב. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד מאסר ממושך לרבות רכיבי ענישה נוספים. על המבוקש נגזרו 7 חודשים מאסר בפועל הכוללים הפעלת שני מאסרים מותניים שעמדו לחובתו (באופן חופף); מאסר מותנה; 4 שנות פסילה בפועל; 10 חודשים פסילה מותנית וכן הפעלה התחייבות כספית בגובה 10,000 ל"נ.

בית המשפט המ徇ז קיבל את ערעור המדינה נגד קולות העונש, ועונש המאסר הוועמד על 20 חודשים הכוללים הפעלת המאסרים המותניים; בוטלה ההתחייבות שהופעלה יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנמו.

בית המשפט העליון קבע כי המבוקש נהג ברכיב ביודעו כי רישיונו נפסל בשלושה הליכים משפטיים קודמים, וכי העונשים שהוטלו על המבוקש בעבר לא סי眨眼ו את ההרתעה הנדרשת, העונש שהוטל מזמן בצורה ראייה את כלל השיקולים ולא נמצא מקום להתערב בו.

§ עפ"ת (מחוזי ב"ש) 19-08-21538 **מדינת ישראל נגד גניים** (20.1.2020): במקרה זה נהג המשיב בזמן פסילה כאשר נגדו חמשה גזרי דין שונים אשר בכל אחד מהם פסילה תלולה ועומדת כגדלו, ובavr הכל תלולים ועומדים נגדו 88 חודשים פסילה בפועל. כן נהג עת שרישון הנהיגה פקע מעל 14 שנה. בית המשפט המ徇ז קבע מתחם ענישה שככל עונש מאסר בפועל הנע בין 6 ועד 20 חודשים.

12. לאור האמור לעיל, נוכח נסיבות המקירה דנא בשילוב מדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם, ביחס לכל העבירות אותן עבר הנאשם, נע בין 4 חודשים מאסר הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר, ופסילת רישיון הנהיגה הנעה בין 24 חודשים פסילה ועד 4 שנות פסילה.

העונש המתאים לנאשם

13. הנאשם בעל עבר פלילי הכלול 3 הרשעות קודמות בגין עבירות אiomים ואלימות וכן עבירת הפרעה לשוטר בגיןה גם הורשע בתיק דנא. הנאשם אף ריצה עונשי מסר. עבורי התעבורי של הנאשם כולל 14 הרשעות קודמות, מתוכן 3 הרשעות קודמות בגין נהיגה בזמן פסילה וכן הרשעות בעבירות של נהיגה כשרישון הנהיגה איננו בתוקף. בנסיבות אלה, ומזו הפעם **הרבעית** בה נהוג הנאשם בפסילה, לא מצאתי לנכון לאמץ את טענת ההגנה לפיה עבורי התעבורי איננו מכבד. הנאשם שב ונוהג בעת היותו נתון בפסילה, ומלמד על עצמו כי הוא מזלזל בצווי בית המשפט ובוחקי התנועה.

14. הנאשם ביצע את העבירות שעה שתלו ועומד כנגדו עונש מסר (של ממש) בגין איירוע דומה. גזר הדין ניתן מחדש לפני שב וביצע את העבירות נשוא תיק זה. נחדר - وبعد המතין הנאשם לריצוי מסר שהושת עליו (ונכח "יעקוב ביצוע") בגין אותן העבירות ממש, הוא שב וביצע אותן.

התנהלותו זו של הנאשם מאירה את דבריו האחראונים באור מעט ספקני ביחס לנטיילת האחריות והחרטה, עם זאת בהחלט יש לקוות כי הפעם ישכיל הנאשם לשנות את דרכיו.

15. הנאשם בן 27, נשי ואב לשתי בנות קטינות, הקטנה שבהן תינוקת. ברוי כי מעצרו הממושך ועונש מסר שיגזר עליו אכן מקשימים עליו ועל משפחתו.

16. בנסיבות אלה מצאתי מקום לעונשו של הנאשם בחלוקת הבינו עליון בתחום הענישה שקבעתה.

17. אשר לעונש המסגר המותנה אותו עטרה המאשימה להפעיל, לא מצאתי כי ניתן לעשות כן; בעניין במונוקל, נקבע כי בעת תקופת יעקוב ביצוע עונש מסר שהוטל לא תחול תקופת תנאי שיפוטית, אלא אם כן קבוע אחרת בית המשפט אשר גזר את העונש. בענייננו, קבע כב' השופט ברגור כי המסגר המותנה יחול בכל מקרה **מיום שחרורו של הנאשם מסר**, כך שעת ביצע הנאשם את העבירות בהן הורשע טרם החלה תקופת התנאי.

18. אני דוחה את טענת ההגנה לפיה לא ניתן להפעיל את הוראות סעיף 40א(א)(1) לפકודת התעבורה. אכן, ערב גזר דין הקודם של הנאשם לא טענה המאשימה להפעלת סעיף זה, ובשל כך נמנע בית המשפט מלחתיל פסילה קבוע בחוק, והסתפק בהטלת פסילה בת 20 חודשים; אולם אין בכך مشروع "השתק" המונע מהמאשימה לעתור להפעלת הוראת החוק בעת, בפרט כשהנאים עצמו שב ומבצע את אותה העבירה. לא בכדי נקט החוק בנסיבות הקשה של הטלת פסילה שלא תפחת מעשר שנים נגד מי שהורשע בעשר השנים האחרונות בפעם השליית בעבירה של נהיגה בזמן פסילה; עבירה של נהיגה בזמן פסילה הינה אחת מין העבירות החמורים בפקודת התעבורה כשבצדיה עונש של עד שלוש שנים מסר. מששב הנאשם ונוהג בפסילה בפעם **הרבעית**, הוכיח זה במעשהיו כי ראוי שתוטל עליו פסילה משמעותית כפי שמצא החוק לקבוע. עם זאת, מצאתי לקבע כי הפסילה שתוטל תרוצה בחופף לפסילה בת 20 חודשים שהוטלה על הנאשם בגין הדין הקודם.

19. בכל הנוגע לעתירת ההגנה להתחשב לעניין העונש בתקופת היוטו של הנאשם במעצר על אף שריצה במקביל עונש מאסר במסגרת תיק אחר, לא מצאתי בנסיבות העניין לעשות כן. לעניין זה, אפנה לת"פ (רמ')-20-08-50145 מדינת ישראל נגד פלוני (28.3.2023) במסגרתו נדרש חברי כב' השופט היישאםabo שחדה להלכה הנהוגה בעניין זה כך:

"הלכה היא שבמקרים שבו נשללה חירותו של הנאשם שלא קשור למעצר, כדוגמת מקרה בו הוא מריצה זה מכבר עונש מאסר, הרצינול של "הימנעות מכפל ענישה", מאבד מערכו. ולכן, ההלכה היא כאשר הנאשם מריצה ימי מעצר בחופף לעונש מאסר אחר, ימי מעצר אלה לא יnocו מן העונש שיוטל עליו (ע"פ 2805/15 סג'ר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבבו, 21.6.18) פסקה 20; ע"פ 8244/17 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבבו, 24.7.17) פסקה 19). וזאת, גם אם החפיפה פגעה באפשרותו של הנאשם לבקש הפטות שונות להן היה זכאי בכובען כ-"אסיר" (ע"פ 2453/15 חיימוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבבו, 11.12.16) פסקה 27; ע"פ 3924/17 אלbez נ' מדינת ישראל (פורסם בנבבו, 27.7.17) פסקה 10).

משכך, אני קובע כי מתקופת מעצרו של הנאשם יnocו רק הימים בהם היה עצור במסגרת תיק זה, אך לא הימים בהם היה אסיר שפט.

20. אשר על כן, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר** - עונש מאסר בפועל למשך 9 חודשים. מעונש המאסר יnocו ימי מעצרו של הנאשם בهم לא היה שפט, על פי רישומי שב"ס. יתרת המאסר תצטבר לכל עונש מאסר אחר אותו מריצה הנאשם.

ב. **פסילה בפועל** - אני פוסל את הנאשם מלחזיק או לקבל רישיון נהיגה וזאת למשך 10 שנים מיום שחררו בהתאם להוראות סעיף 40(א)(1) לפקודת התעבורה. מתוך תקופה זו ירוצו 20 חודשים פסילה בחופף לעונש פסילה בגין 20 חודשים אשר הוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 4295-08-21. יתרת תקופת הפסילה תרוצה באופן מצטבר לכל עונש פסילה אותן מריצה הנאשם.

ג. **מאסר על תנאי** - מאסר למשך 6 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחררו על עבירות של הפרעה לשוטר ונוהגה בזמן פסילה.

ד. **פסילה על תנאי** - אני פוסל את הנאשם מלקיים או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנה וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו, אם יורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ונוהגה ברכב כשרישון הנהיגה פקע מעל חמיש שנים.

ה. **קנס** - קנס בסך 1,000 ₪ או 4 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם תוך 120 ימים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשפ"ד, 13 נובמבר 2023, בנסיבות הצדדים.